

NINCS EMLÍTÉSRE MÉLTÓ VÁLTOZÁS, mondja búcsúversével Ginsberg, a halál nem értéke-
li át, ami fontos volt egy életen át, a haldoklás pedig
alkalom lehet az összegzésre. Dokumentum született
a halottas ágyban annak bizonyítására, hogy a meleg
szerelem elfogadtatásáért folytatott sok évtizedes
propaganda, és testi örömeinek ünneplése nem obsz-
cenitás volt, nem gerjedelmek illetéktelen lecsa-
pódása a szellem birodalmában, hanem az emberi
szuverenitás világgá kiáltott igénye. A végzetes
helyszínen ugyanis sokféle szeretetbe ágyazódva hit-
vallássá magasztosult ez a téma, anélkül, hogy vesz-
tett volna erotikájából. Ginsberg az életen már túl,
de a halálon még innen összegezõ pillantást vetett a
birodalomra, amelyet a nyárspolgárság világössze-
esküvésével dacolva õ hódított meg az emberi szabad-
ság számára, jól tudva, hogy az összes emberellenes
tabu meginog, ahányszor egy ledõl.

Szólnék még néhány szót a vers budapesti soráról.
A „stúdió” szót „tág terem”-nek fordítottam. Egy
majd ötven négyzetméteres szobában aludt az Erzsé-
bet-híd fölött. Egy ízben említettem neki, hogy va-
lamikor Mácsai István festõmûvész műterme volt –
ezért választhatta a „stúdió” szót. Én azonban, aki a
versben a budapesti sort mondom, mégsem fogal-
mazhatok úgy, hogy műtermem vendége volt.

Ami a mosogatást illeti: amikor '93-ban nálam
lakott, egy ízben vendégeink után jókedvûen elmoso-
gattunk. Errõl az eseményrõl egy haikut írt, mely máig
ott díszlik falamon. Magyar fordítása megtalálható
válogatott verseinek 1996-os gyûjteményében, a
Halál van Gogh fülére”-ben: „Vár rád a Magyar-
Amcsi Antifasiszta Mosogató Klub”. Olyan klub ez,
amely – éppen mivel alapszabálya változatlan – nem
oszlík fel, míg ügyeibe beleszólhatok.

E. I.

